

opracował: Adam Klarecki

PROGRAM NAUCZANIA

przedmiotu organy

w klasach I – VI PSM II stopnia

drugi etap edukacyjny

*Zespół Szkół Muzycznych im. Czesława Niemena
we Włocławku*

WŁOCŁAWEK 2012

spis treści

1. wstęp	-str. 3
2. cele nauczania	-str. 3
3. materiał nauczania obejmujący:	
a) treści nauczania - zgodne z treściami zawartymi w podstawie programowej	-str. 4
b) formy sprawdzania osiągnięć ucznia	-str. 4
c) osiągnięcia nauczania – opis osiągnięć ucznia na zakończenie etapu edukacyjnego	-str. 5
4. realizacja programu nauczania:	
a) rozkład materiału	-str. 7
b) propozycje literatury muzycznej	-str. 11
c) kryteria oceniania	-str. 19
5. komentarz do realizacji programu	-str. 20

I. WSTĘP:

Program nauczania (II etap edukacyjny) Organy przeznaczony do realizacji w Zespole Szkół Muzycznych im. Czesława Niemena we Włocławku, został stworzony zgodnie z: *Rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego w publicznych szkołach artystycznych*, oraz: *rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkołach artystycznych programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników dla szkół artystycznych*.

Czas trwania lekcji przedmiotu jest następujący:

2 lekcje po 45 minut tygodniowo w klasach od 1 do 5

3 lekcje po 45 minut tygodniowo w klasie 6

II. CELE NAUCZANIA:

1. Rozbudzanie zamiłowania do muzyki.
2. Rozwijanie uzdolnień muzycznych ucznia w sposób dostosowany do jego wieku i predyspozycji.
3. Zapewnienie harmonijnego rozwoju ucznia.
4. Opanowanie podstawowych zasad gry na organach.
6. Rozwijanie techniki instrumentalnej, pamięci odtwórczej.
7. Kształtowanie wyobraźni muzycznej i wrażliwości na środki wyrazu muzycznego a zwłaszcza na prawidłową registrację.
8. Integracja wiedzy teoretycznej z umiejętnościami praktycznymi (korelacja z innymi przedmiotami).
9. Rozwijanie umiejętności gry *a vista*.
10. Kształcenie umiejętności samodzielnej pracy nad utworem oraz samokontroli.
11. Poznanie bogatej literatury organowej, różnych form i stylów.
Rozwijanie naturalnej potrzeby ekspresji twórczej ucznia i kształcenie wyobraźni artystycznej.
12. Kształcenie opanowania estradowego.
13. Zachęcanie do aktywnego uczestnictwa w życiu muzycznym.

III. MATERIAŁ NAUCZANIA:

Obejmuje:

- A. Treści nauczania - zgodne z treściami zawartymi w podstawie programowej
- B. Formy sprawdzania osiągnięć ucznia - niezbędne do realizacji programu nauczania
- C. Osiągnięcia nauczania – opis osiągnięć ucznia na zakończenie etapu edukacyjnego

A. TREŚCI NAUCZANIA:

1. Podstawowa wiedza w zakresie historii instrumentu, budowy instrumentu i jego części, obsługi oraz konserwacji.
2. Prawidłowy aparat gry umożliwiający swobodę i biegłość techniczną.
3. Technika gry z uwzględnieniem wszystkich sposobów artykulacji.
4. Wiedza w zakresie interpretacji muzycznej z uwzględnieniem znajomości kanonów stylu i formy muzycznej.
5. Czytanie *a vista* utworów o różnym stopniu trudności.
6. Samodzielna praca nad utworem w zakresie:
 - opracowania pod względem techniczno-wykonawczym,
 - samodzielnego pokonywania trudnych miejsc,
 - świadomego ćwiczenia i korygowania błędów.
7. Praktyka estradowa z uwzględnieniem:
 - obycia estradowego,
 - technik koncentracji,
 - technik pokonywania tremy,
 - krytycznej oceny wykonywanego utworu.
8. Muzykowanie zespołowe z uwzględnieniem różnorodnych form muzyki kameralnej.
9. Literatura muzyczna dla danego instrumentu, dobrana przez nauczyciela w zależności od możliwości ucznia z uwzględnieniem jego preferencji.
10. Program na zakończenie etapu edukacyjnego.

B. FORMY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ – NIEZBĘDNE DO REALIZACJI PROGRAMU NAUCZANIA

1. Formułowanie przez nauczyciela wymogów edukacyjnych, niezbędnych do uzyskania ocen śródrocznych i końcowo rocznych

- Informowanie ucznia o jego poziomie osiągnięć edukacyjnych (technicznych i muzycznych).
 - Pomoc uczniowi w nauce samodzielnego opanowania utworów.
 - Pomoc uczniowi w planowaniu własnego rozwoju.
 - Motywowanie ucznia do dalszej pracy.
 - Dostarczanie informacji rodzicom i nauczycielom przedmiotów ogólnomuzycznych o uzdolnieniach ucznia oraz o ewentualnych trudnościach w uczeniu się.
2. Przeprowadzanie przesłuchań śródrocznych i egzaminów promocyjnych (końcowo rocznych).
 3. Elementy brane pod uwagę przy ocenach:
 - przesłuchania semestralne (półroczne),
 - przesłuchania promocyjne (końcoworoczne),
 - popisy klasowe, szkolne i inne występy,
 - czytanie a'vista,
 - umiejętność samodzielnego przygotowania utworów,
 - aktywność ucznia: frekwencja, stopień przygotowania do lekcji, udział w koncertach szkolnych, pozaszkolnych oraz lekcjach otwartych.

Wszystkie komisyjne przesłuchania (egzaminy) oceniane są w skali od 0 – 25 punktów.

25 pkt – stopień celujący

21 – 24 pkt – stopień bardzo dobry

16 – 20 pkt – stopień dobry

13 – 15 pkt – stopień dostateczny

11 – 12 pkt – stopień dopuszczający (z przedmiotu głównego ocena dopuszczająca jest oceną niepromującą)

do 10 pkt – stopień niedostateczny (j.w.)

C. OSIĄGNIĘCIA NAUCZANIA – OPIS OSIĄGNIĘĆ UCZNI NA ZAKOŃCZENIE ETAPU EDUKACYJNEGO

1. Umiejętność przygotowania organów do gry. Opanowanie podstawowych wiadomości na temat budowy organów, poznanie podstawowych części i ich funkcji, umiejętność ich poprawnego nazwania. Poznanie zasad działania różnych traktur organów, rozróżnianie głosów poszczególnych rejestrów, umiejętność posługiwania się urządzeniami stołu gry. Znajomość podstawowych wiadomości z historii instrumentu.
2. Opanowanie swobodnego posługiwania się aparatem gry poprzez prawidłową korelację lewej i prawej ręki, biegłość palców obu rąk i

zmiany sposobu wydobywania dźwięku. Umiejętność prawidłowej gry na pedale i biegłej koordynacji pracy rąk i nóg.

3. Opanowanie techniki gry z uwzględnieniem zaawansowanej biegłości technicznej, umiejętności gry wielogłosowej na manuałach i swobodnego grania na każdym z nich i na dwóch, umiejętności gry solo na pedale, opanowanie techniki gry triowej.
4. Umiejętność frazowania i operowania zróżnicowaną barwą i różnymi sposobami artykulacji. Interpretowanie utworu zgodne z jego budową formalną i charakterem epoki. Umiejętność posługiwania się dynamiką i agogiką. Umiejętność samodzielnej, poprawnie stylistycznej rejestracji, doboru głosów, łączenia ich w kompleksy dynamiczno-kolorystyczne w zależności od epoki i narodowości kompozytora. Rozumienie pojęć muzycznych, samodzielne odnajdowanie środków wyrazu i określanie charakteru utworu. Indywidualna interpretacja utworu.
5. Umiejętność grania a vista utworów, w tym równocześnie z pedalem, o różnym stopniu trudności z uwzględnieniem prawidłowej artykulacji, dynamiki, frazowania, rejestracji, metroritmiki.
6. Umiejętność samodzielnego opracowania utworu z zachowaniem wierności tekstowi muzycznemu, właściwego stylu epoki i indywidualną interpretacją oraz rejestracją. Umiejętność doboru właściwych metod samodzielnego nad utworem.
7. Obycie estradowe, umiejętność koncentracji oraz opanowanie tremy podczas wykonywania utworu. Umiejętność dokonywania precyzyjnej analizy wykonania utworu.
8. Umiejętność gry w różnych formach muzykowania zespołowego i akompaniowania soliście (wokaliście i instrumentalistycznie) oraz umiejętność realizowania basso continuo w muzykowaniu zespołowym.
9. Opanowanie literatury organowej w następującym zakresie: etudy manuałowe i pedałowe, utwory rozwijające: niezależność ruchową, biegłość, samodzielną technikę gry, koordynację pomiędzy manuałem a pedalem, swobodę i ekonomię ruchu, wszechstronność aparatu gry, literatura organowa od muzyki dawnej po dzieła XX-wieczne, z uwzględnieniem podstawowych form i gatunków muzycznych oraz polskiej muzyki organowej.
10. Poprawne wykonanie utworu dawnego mistrza, opracowania chorałowego J. S. Bacha, dużej formy J. S. Bacha (do wyboru: fuga, preludium i fuga, fantazja, toccata), sonaty J. S. Bacha, utworu romantycznego lub współczesnego. Umiejętność poprawnego wykonania pieśni z harmonizacją w oparciu o chorał lub inny zbiór akompaniamentów do pieśni kościelnych (odpowiednie tempo, podział na wersety i zdania, właściwa rejestracja i charakter, faktura w układzie trygłosowym bez pedału i z pedalem w układzie: głosy manuałowe i głos pedałowy).

IV. REALIZACJA PROGRAMU NAUCZANIA:

Realizacja programu nauczania obejmuje następujące zagadnienia:

- A. Rozkład materiału – jest to ogólna koncepcja programu nauczania przedmiotu głównego – organy. Zawiera zestaw wymagań dla poszczególnych klas cyklu sześcioletniego. Ponadto zawiera zamierzone efekty programowe do realizacji w trakcie roku szkolnego w poszczególnych klasach. Jest dopasowany do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów, dla których jest przeznaczony.
- B. Propozycje literatury muzycznej – to wskazówki metodyczne dotyczące odpowiedniego doboru trudności materiału nauczania w poszczególnych klasach.
- C. Kryteria oceniania – umożliwiające sprawiedliwą ocenę osiągnięć ucznia.

A. ROZKŁAD MATERIAŁU

W szkole muz. II st. selekcja uczniów, którzy nie mogą z różnych przyczyn podołać wymaganiom programowym szkoły II st. winna odbywać się w kl. I – III; tak, by od IV roku wzwyż pozostali uczniowie, którzy rokuje godne zakończenie nauki w szkole średniej i mogą podjąć dalsze studia na uczelniach artystycznych.

Uwieńczeniem 6-letniego cyklu nauczania w szkole II st. jest egzamin dyplomowy, który powinien ukazać ucznia jak najbardziej wszechstronnie w zakresie jego techniki i muzykalności.

Klasa I PSM II st.

- korekta aparatu gry,
- wiadomości z historii, budownictwa organowego i tradycji wykonawstwa organowego,
- zaznajomienie z instrumentem, na którym odbywają się zajęcia,
- technika manualowa: realizacja zarówno legata „barokowego”, jak i ścisłego, także w grze akordowej; realizowanie innych rodzajów artykulacji; rozumienie touché organowego,
- technika pedałowa: systematyczna nauka gry – gamy, ćwiczenia itp.,
- nauka słyszenia polifonicznego i prowadzenie prostego cantus firmus,
- pomoc uczniom w przygotowaniu się do występów artystycznych: przygotowanie nut i rejestracji, dostosowanie się do warunków

akustycznych, umiejętne użycie instrumentu, pokonywanie tremy
(*punkt ten dotyczy wszystkich poziomów nauki w PSM II st.*)

Osiągnięcia programowe:

Co najmniej 3 utwory z różnych działów programowych.

Klasa II PSM II st.

- umiejętność prowadzenia cantus firmus,
- umiejętność gry utworów polifonicznych (w tym form triowych),
- rozwój techniki pedałowej i ogólnej biegłości technicznej,
- praca nad niezależnością rąk i nóg oraz koordynacją ruchową,
- rozwój muzykalności ucznia i jego znajomości historii i literatury instrumentu.

Osiągnięcia programowe:

Co najmniej 4 utwory z różnych działów programowych.

Klasa III PSM II st.

- wszechstronny rozwój techniki w zakresie wszystkich aspektów gry,
- poszerzanie repertuaru w kierunku większego wykorzystania organów (np. użycie crescendo, szafy ekspresyjnej, kombinacji) i pokazania swojej wrażliwości na styl oraz muzykalności w wykonywaniu utworów – np. budowanie napięć za pomocą dynamiki i agogiki,
- systematyzacja wiedzy o zdobnictwie i możliwościach dyminucji w dawnej muzyce,
- ukierunkowanie zainteresowań muzycznych ucznia w kontekście dalszej nauki gry na organach.

(*po III roku powinno nastąpić samookreślenie się ucznia co do dalszej nauki w szkole średniej*)

Osiągnięcia programowe:

Co najmniej 4 utwory z różnych działów programowych.

KLASA IV PSM II st.

- dalszy rozwój techniki manualowej i pedałowej,
- wzrost muzykalności i stylowości gry,
- wycucie formy i stylu, a także coraz dojrzalsze przekazywanie elementów dzieła muzycznego (melodyka, rytmika, harmonika, dynamika, ornamentacja, a także właściwy dobór registracji),
- wprowadzenie elementów improwizacji oraz realizacji basso continuo,

- praca nad chorałami: umiejętność sprawnego czytania 3- i 4-głosu, analiza harmoniczna, nauka akompaniamentu do melodii, zwłaszcza sakralnych, a także transkrybowania faktury fortepianowej na organową w wybranych utworach.

Osiągnięcia programowe:

Co najmniej 4 utwory z różnych działów programowych.

KLASA V PSM II st.

- rozwój techniki gry i muzykalności, adekwatnie do poznawanych utworów i wynikających z nich wymagań, w tym znacznie sprawniejsze czytanie nut,
- lepsza koordynacja ruchowa, zwłaszcza przy utworach na więcej niż jeden manual z pedałem,
- rozwój własnej osobowości muzycznej, wyrażającej się m.in. w zainteresowaniach i pogłębianiu swoich zdolności,
- uwrażliwienie na stylistykę wykonywanych dzieł, np. różne szkoły muzyki dawnej (zdobnictwo, artykulacja, aplikatura, registracja itp.), odmienny charakter brzmienia organów (i odpowiedni sposób ich użycia, np. żaluzje, wałek crescendowy, łączniki, wolne kombinacje). Wskazany jest tu również większy poziom wiedzy z zakresu budownictwa i konserwacji organów, w tym pewna umiejętność diagnozowania i usuwania niektórych usterek w instrumencie,
- przygotowanie do wykonywania większych form (duże preludia i fugi, sonaty, suity etc.),
- zwiększone wymagania w zakresie programu i interpretacji wynikające głównie z tego, że rok ten jest bezpośrednio przygotowujący do roku dyplomowego oraz egzaminu wstępnego na wyższe uczelnie muzyczne,
- konieczność innych, wspomagających form nauki: korzystanie z zasobów biblioteki, nagrań, obecność na koncertach, w tym rejestrowanie organistom, uczestnictwo w różnych konfrontacjach artystycznych, jak konkursy, przesłuchania, sesje naukowe dla szkół muzycznych itp.).

Osiągnięcia programowe:

Co najmniej 4 utwory z różnych działów programowych.

Klasa VI PSM II st. (rok dyplomowy)

- umiejętność sprostania wymaganiom wynikającym z realizacji programu dyplomowego,
- wymagana jest też umiejętność odpowiedniej prezentacji estradowej i profesjonalnego redagowania swojego programu koncertowego

Osiągnięcia programowe:

3 utwory z różnych działów programowych na przesłuchanie śródroczne i cały repertuar na egzamin dyplomowy..

**Repertuar przesłuchań śródrocznych, egzaminu końcoworocznego
dla PSM II st. – organy**

kl.	Przesłuchania śródroczne	Egzamin końcoworoczny
I	<ol style="list-style-type: none"> 1. Manuałowy utwór dawnego mistrza 2. Utwór J. S. Bacha 3. Manuałowy utwór kompozytora romantycznego 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenie pedałowe 2. Utwór z użyciem pedału (dowolnego kompozytora) 3. Utwór J. S. Bacha 4. Utwór dowolny
II	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenie pedałowe 2. Utwór dawnego mistrza 3. Opracowanie chorałowe dowolnego kompozytora 4. Utwór dowolny 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Preludium i fuga J. S. Bacha 3. Forma triowa 4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego
III	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Opracowanie chorałowe J.S. Bacha lub innego kompozytora barokowego 3. Dowolna część sonaty triowej J.S. Bacha 4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Preludium i fuga J. S. Bacha *) 3. Dowolna część sonaty triowej J.S. Bacha 4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego <p>- wskazany jest wśród nich jeden utwór komp. polskiego</p>
IV	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Dowolna część sonaty triowej J.S. Bacha (lub inna forma triowa) 3. Opracowanie chorałowe J. S. Bacha (lub innego kompozytora) 4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Preludium i fuga J. S. Bacha *) 3. Szybka część sonaty triowej J.S. Bacha 4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego <p>- wskazany jest wśród nich jeden utwór komp. polskiego</p>
V	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Jedna część Sonaty triowej J.S. Bacha (lub inna forma triowa) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Utwór dawnego mistrza 2. Preludium i fuga J. S. Bacha *) 3. Dowolny utwór oparty na chorale

	<p>3. Opracowanie chorałowe J. S. Bacha (lub innego kompozytora)</p> <p>4. Utwór kompozytora romantycznego lub współczesnego (+ sprawdzian czytania a'vista)</p>	<p>4. Utwór (-y) kompozytora romantycznego lub współczesnego</p> <p>- wskazany jest wśród nich jeden utwór komp. Polskiego</p> <p>Program tego egzaminu powinien być sprawdzający w kontekście dyplomu – czas prezentacji 25-30 min.</p>
VI	<p>1. Trzy pozycje z programu wykonywanego na egzaminie dyplomowym (mogą być wśród programu również inne utwory, niewykonywane na dyplomie)</p>	<p>Egzamin dyplomowy</p> <p>1. Utwór dawnego mistrza</p> <p>2. Opracowanie chorałowe – (chorał z cantus firmus kolorowanym lub inne dowolne opracowanie, J.S. Bacha lub innego kompozytora)</p> <p>3. Duża forma J.S. Bacha (do wyboru: Preludium/Toccaty/Fantazja i fuga)</p> <p>4. Sonata triowa J.S. Bacha (wszystkie części)</p> <p>5. Utwór (-y) romantyczny lub współczesny - wskazany jest wśród nich jeden utwór komp. polskiego</p>

*) Może być też wykonana forma Preludium, Fugi, Toccaty lub Fantazji – jednocześnie, a także, w niektórych przypadkach, tylko jedna część z dyptyku

B. PROPOZYCJE LITERATURY MUZYCZNEJ

1. Gamy, pasaże, ćwiczenia, etudy

klasa I	klasa II	klasa III
<p>F. Peeters – <i>Ars Organi</i> (t. I i II)</p> <p>M. Dupré – <i>Methode d'Orgue</i></p> <p>H. Keller – <i>Die Kunst des Orgelspiels</i></p> <p>J. Chwedczuk – Organowe ćwiczenia</p>	<p>Gamy durowe i molowe (wszystkie) w obrębie jednej oktawy</p> <p>Trójdźwięki toniczne durowe i molowe z przewrotami w obrębie jednej oktawy</p> <p>F. Peeters – <i>Ars Organi</i></p>	<p>Gamy durowe i molowe (wszystkie) w obrębie dwóch oktaw</p> <p>Pasaże toniczne durowe i molowe z przewrotami w obrębie dwóch oktaw</p> <p>Pasaże dominantowe septymowe w postaci</p>

pedałowe (z. I do nr 20)	(t. II i III) M. Dupré – <i>Methodes d’Orgue</i> H. Keller – <i>Die Kunst des Orgelspiels</i> J. Chwedczuk – Organowe ćwiczenia pedałowe (z. I do końca) J. Schneider – <i>Pedalstudien</i> (z. I) M. Sawa – Etiudy pedałowe nr 3, 12 – Etiudy manualowe nr 3, 6, 9	zasadniczej w obrębie dwóch oktaw Pasaże septymowe zmniejszone w postaci zasadniczej w obrębie dwóch oktaw F. Peeters – <i>Ars Organi</i> (t. II i III) M. Dupré – <i>Methodes d’Orgue</i> H. Keller – <i>Die Kunst des Orgelspiels</i> J. Chwedczuk – Organowe ćwiczenia pedałowe (z. II łatwiejsze) J. Schneider – <i>Pedalstudien</i> (z. II) M. Sawa – Etiudy pedałowe nr 3, 6, 9, 11 – Etiudy manualowe nr 1, 7, 11
-----------------------------	---	--

klasa IV	klasa V	klasa VI
Gamy i pasaże jak w klasie III, realizowane w szybszym tempie F. Peeters – <i>Ars Organi</i> (t. III) F. Germani – <i>Metodo per Organo</i> J. Chwedczuk – Organowe ćwiczenia pedałowe (z. II trudniejsze, z ozdobnikami w pedale) H. Klotz – <i>15 Pedalstudien</i> (łatwiejsze) M. Sawa – Etiudy pedałowe nr 2, 4, 7, 8 – Etiudy manualowe nr 2, 5, 12	Gamy i pasaże jak w klasie IV Gamy durowe i molowe oktawami, tercjami i sekstami H. Klotz – <i>15 Pedalstudien</i> M. Sawa – Etiudy pedałowe nr 1, 10, 5 – Etiudy manualowe nr 4, 8	M. Sawa – Etiuda koncertowa nr 10 Etiudy z klas IV-V

2. Utwory dawnych mistrzów

klasa I	klasa II	klasa III
utwory manualowe G. Frescobaldi – <i>Quattro Corrente</i> (t. II nr 22)	utwory manualowe G. Frescobaldi – <i>Partita sopra la folia</i> (t. II nr 21)	utwory manualowe G. Frescobaldi – <i>Partita sopra passacagli</i>

<p>J. P. Sweelinck – Toccata C-dur (t. I nr 8) red. B. Rutkowski – <i>Manualowe utwory dawnych mistrzów</i> red. F. Peeters – <i>Alte Orgelmusik aus England und Frankreich</i> utwory z pedałem J. Pachelbel – Toccata C-dur nr 1 i g-moll nr 2 G. Frescobaldi – <i>Preambula</i> nr 12, 13, 14 (t. II)</p>	<p>J. P. Sweelinck – Fantazja <i>Auf die Manier eines Echo</i> (t. I nr 5) – Toccata a-moll (t. I nr 7) – Toccata C-dur (t. I nr 8) utwory z pedałem J. Pachelbel – Toccata e-moll nr 3 G. Frescobaldi – <i>Toccata chromatica</i> – <i>Ricercare</i> – <i>Capriccio pastorale</i> J. Froberger – <i>Ricercare</i> J. K. Kerll – <i>Capriccio</i> D. Zipoli – <i>Pastorale</i></p>	<p>(t. II nr 20) J. P. Sweelinck – Fantazja <i>Auf die Manier eines Echo</i> (t. I nr 6) D. Buxtehude – <i>Canconetta</i> utwory z pedałem J. Pachelbel – Toccata c-moll nr 4 i C-dur nr 5 – <i>Ricercare</i> J. K. Kerll – <i>Toccata</i> G. Frescobaldi – Toccata d-moll nr 3 i a-moll nr 18 (t. II) G. Muffat – Fuga g-moll (Min. org. nr 16) F. Peraza – Medio registro alto (Min. org. nr 33) J. Cabanilles – <i>Tiento</i> (Min. org. nr 34) A. Cabezon – <i>Dic nobis Maria</i> (Min. org. nr 32)</p>
---	---	---

klasa IV	klasa V	klasa VI
<p>utwory manualowe L. C. Daquin – <i>Noël</i> nr 8, 4, 5 L. Marchand – <i>Pieces d’Orgue</i> (manualowe fragmenty) J. A. Guillain – <i>Pieces d’Orgue</i> (manualowe fragmenty) L. N. Clérambault – <i>Suity</i> nr 1, 2, 3 (manualowe fragmenty) D. Buxtehude – <i>Auf meinen lieben Gott (Partita)</i> – <i>Fuga alla Gigue</i> C-dur utwory z pedałem G. Frescobaldi – Toccata G-dur nr 2 (t. II) J. Froberger – Toccata</p>	<p>utwory manualowe L. C. Daquin – <i>Noël</i> nr 1, 10, 9, 12 J. Stanley – <i>10 voluntary (Tallis to wesley)</i> red. Gordon Philips J. Pachelbel – <i>Partita (Herzlich tut mich verlangen)</i> S. Schneidt – <i>Wariacje: – Auch du feiner Reiter – Est-ce Mars</i> utwory z pedałem G. Frescobaldi – Toccata F-dur nr 4 (t. II) J. Froberger – <i>Capriccio</i> G. Muffat – <i>Toccata duodecima</i> J. Krieger – Toccata C-dur D. Buxtehude – Toccata</p>	<p>utwory manualowe L. C. Daquin – <i>Noël</i> nr 3 J. P. Sweelinck – <i>Wariacje: – Mein junges leben hat ein End – Unter der Linden Grüne</i> S. Schneidt – <i>Echo</i> (Min. org. nr 45) J. Pachelbel – <i>Partity: – Ach was sol lich Sünder machen – Werde munter mei Gemüte – Was Gott tut, das ist wohlgetan</i> utwory z pedałem G. Böhm – <i>Preludium i fuga</i> C-dur D. Buxtehude – <i>Preludia i fugi:</i></p>

D. Buxtehude – Preludium, fuga i ciacona C-dur – Ciacona e-moll – Ciacona c-moll – Passacaglia d-moll J. Pachelbel - Ciacona f-moll – Preludium, fuga i ciacona d-moll	i fuga F-dur W. Lübeck – Preludium i fuga c-moll – Preludium i fuga C-dur N. Bruhns – Preludium i fuga e-moll (małe) – Preludium g-moll nr 4	d-moll, D-dur, fis-moll, g-moll, F-dur, e-moll W. Lübeck – Preludia i fugi: d-moll, E-dur, g-moll L. Marchand – <i>Grand dialogue</i> L. C. Daquin – <i>Noël nr 2, 11</i> J. F. Händel – Koncerty z op. 4
---	--	--

3. Formy triowe, sonaty

klasa I	klasa II	klasa III
F. Peeters – Tria dawnych mistrzów z <i>Ars Organi</i> (t. II) J. Titelouze – <i>Creator alme siderum</i> – <i>Ave Maris Stella</i> – <i>Veni Creator</i> G. Dufay – <i>Ave Maris Stella</i> A. Schlick – <i>Maria zart</i> J. Pachelbell – <i>Von Himmel hoch da komm ich her</i>	F. Peeters – Tria dawnych mistrzów z <i>Ars Organi</i> (t. II) (trudniejsze) J. Obrecht – Trio J. des Prés – Trio J. S. Bach – Aria F-dur BWV 587 – Sonata Es-dur nr 1 cz. II BWV 525 – Sonata c-moll nr 2 cz. II BWV 526 M. Surzyński – Tria: nr 1, 2, 3 P. Maszyński – Kanon M. Sawa – Trio - kanon nr 5, 4	J. S. Bach – Trio G-dur BWV 586 – Trio G-dur BWV 1027 a – Trio c-moll BWV 584 – Trio d-moll BWV 583 – Sonata Es-dur nr 1 cz. I i III BWV 525 M. Reger – trio op. 47 nr 1 M. Sawa – Trio - kanon nr 2, 3

klasa IV	klasa V	klasa VI
J. S. Bach – Sonata e-moll nr 4 BWV 528 – Sonata d-moll nr 3 BWV 527 – Chorał <i>Herr Jesu Christ dich zu uns wend</i> BWV 655 M. Sawa – Trio - kanon nr 6, 1 A. Karczyński - Tria	J. S. Bach – Sonata C-dur nr 5 BWV 529 – Chorały: - <i>Allein Gott</i> BWV 664 - <i>Nun komm der heiden Heiland</i> BWV 660 M. Reger – Kanon op. 59 nr 4 M. Sawa – Trio - kanon nr 7, 8 A. Karczyński - Tria	J. S. Bach – Sonata c-moll nr 2 BWV 526 – Sonata G-dur nr 6 BWV 530

4. Opracowania chorałowe

klasa I	klasa II	klasa III
red. B. Rutkowski – Manuałowe opracowania chorałowe ze zbioru <i>Manuałowe utwory dawnych mistrzów</i> J. S. Bach – Chorały nr 5, 30, 31 D. Buxtehude – Chorał nr 12	J. S. Bach – Chorały: nr 9, 14, 28, 32, 33, 34, 38, 40, 42, 46, 49, 48, 56 D. Buxtehude – Chorały: nr 1, 6, 13, 18, 21	J. S. Bach – Chorały (z głosem solowym): nr 11, 17, 27 – Chorały (w formie kanonu): nr 3, 15 – Chorały: nr 1, 12, 13, 16, 21, 22, 33, 54, 55 D. Buxtehude – Chorały: nr 7, 8, 10, 11, 14, 15, 19

klasa IV	klasa V	klasa VI
J. S. Bach – Chorały (z głosem solowym i ozdobnikami): nr 10, 24, 26, 42, 45, 51 – Chorały (w formie kanonu): nr 8, 19, 29, 35, 37, 44 – Chorały: nr 1, 12, 13, 16, 21, 22, 33, 54, 55 D. Buxtehude – Chorały: nr 3, 9, 20	J. S. Bach – Chorały (z głosem solowym i ozdobnikami): nr 4, 34 – Chorały (w formie kanonu): nr 12 a, 2, 30 – Chorały: nr 35, 38, 42, 44, 45, 51, 56, 57, 58, 59, 60, 62 D. Buxtehude – Chorały: nr 5, 22, 23, 24	J. S. Bach – Chorały (z głosem solowym i ozdobnikami): nr 4, 34 – Chorały (w formie kanonu): nr 12 a, 2, 30 – Chorały: nr 35, 38, 42, 44, 45, 51, 56, 57, 58, 59, 60, 62 D. Buxtehude – Chorały: nr 16, 17 (Magnificat)

5. Utwory J. S. Bacha

klasa I	klasa II	klasa III
red. B. Rutkowski – Manuałowe opracowania chorałowe ze zbioru <i>Manuałowe utwory dawnych mistrzów</i>	Małe preludia i fugi BWV 553-560	Canzona d-moll BWV 588 Alla breve D-dur BWV 589 Pastorale F-dur BWV 590 Fantazja con imitazione h-moll BWV 563 Preludium a-moll BWV 569 Preludium G-dur BWV 568 Fuga h-moll BWV 579

		Fuga g-moll BWV 578 Fuga g-moll BWV 131 a Fuga c-moll BWV 575 Fuga G-dur BWV 576
--	--	---

klasa IV	klasa V	klasa VI
Fuga c-moll BWV 574 Fuga G-dur BWV 577 Preludium i fuga c-moll BWV 549 Preludium i fuga e-moll BWV 533 Preludium i fuga a-moll BWV 551 Preludium i fuga C-dur BWV 545 Preludium i fuga C-dur BWV 531 Fantazja i fuga c-moll BWV 562 Fantazja i fuga a-moll BWV 561	Preludium i fuga A-dur BWV 536 Preludium i fuga d-moll BWV 539 Preludium i fuga C-dur BWV 547 Preludium i fuga g-moll BWV 536 Preludium i fuga f-moll BWV 534 Preludium i fuga c-moll BWV 537 Fantazja G-dur BWV 572	Preludium i fuga G-dur BWV 541 Preludium i fuga G-dur BWV 550 Preludium i fuga c-moll BWV 546 Preludium i fuga a-moll BWV 543 Preludium i fuga h-moll BWV 544 Toccata d-moll BWV 565 Preludium (Toccata) i fuga (dorycka) d-moll BWV 538

6. Utwory kompozytorów romantycznych i współczesnych

klasa I	klasa II	klasa III
	S. Karg-Elert – <i>13 preludiów</i> (Min. org. nr 13) L. Vierne – <i>24 pieces libre</i> (łatwiejsze) M. Reger – 30 kleine Choralvorspiele op. 135 a	L. Vierne – <i>24 pieces libre</i> (<i>Cortege, Scherzetto, Divertissement, Carillon, Postludium</i>) J. Brahms – Chorały nr 2, 5, 6, 7, 8 C. Franck – <i>Cantabile</i> (Min. org. nr 7) M. Reger – <i>Orgelstücke</i> op. 65 (<i>Pastorale, Canzone</i>) – <i>Orgelstücke</i> op. 59 (<i>Melodia, Pastorale, Intermezzo</i>)

klasa IV	klasa V	klasa VI
J. Brahms – Chorały nr 1, 3, 4, 9, 10, 11	J. Brahms – <i>Zwei Preludien und Fugen</i>	C. Franck – <i>Piece heroique</i>

<p>– <i>Choralvorspiel und Fuge über „O Traurigkeit o Herzeleid”</i> C. Franck – Pastorale – Preludium, fuga i wariacje R. Schumann – Preludia i fugi na temat BACH (łatwiejsze) L. Boëllmann – <i>Menuet z Suity gotyckiej</i> M. Reger – <i>Orgelstücke</i> op. 59 (<i>Kyrie, Gloria, Benedictus, Te Deum</i>)</p>	<p>– Fuga a-moll C. Franck – <i>Finale Fantazja</i> C-dur M. Reger – <i>Orgelstücke</i> op. 59 (<i>Preludium, Toccata d-moll, Fuga D-dur</i>) F. Medelssohn - Bartholdy – Preludia i fugi: d-moll i G-dur L. Boëllmann – <i>Suita gotycka</i> E. Bossi – Scherzo O. Messiaen – <i>Le banquet celeste</i> – <i>Apparition de l’église éternelle</i></p>	<p>– Fantazja A-dur M. Reger – Introdukcja i passacaglia d-moll W. A. Mozart – Fantazja f-moll nr 1 F. Medelssohn - Bartholdy – Sonata d-moll J. Alain – <i>Trois pieces Variation sur un theme de Clement Jannequin</i> – <i>Le jardin suspendu</i> – <i>Litanie</i> O. Messiaen – <i>Diptyque</i></p>
--	--	---

7. Utwory kompozytorów polskich

klasa I	klasa II	klasa III
<p>red. J. Gołosa – <i>Z polskiej muzyki organowej XVI w.</i> (najłatwiejsze preambuła) red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> Anonim – <i>Cantio polonica</i> W. Żeleński – Preludia A. Kozłowski - Preludia</p>	<p>red. J. Gołosa – <i>Z polskiej muzyki organowej XVI w.</i> (łatwiejsze preambuła) red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> Mikołaj z Krakowa – Preambulum in F Anonim – Preambulum in d – Preambulum in g – Preambulum in a – <i>Przez Twe Święte Zmartwychwstanie</i> Utwory z Warszawskiej Tabulatury Organowej XVII w. – <i>Preludium na Sanctus (12)</i> – <i>Preludium (15)</i> – <i>Canzona primi toni (50)</i> – <i>Capriccio i proposta (47)</i> S. Moniuszko – Dwa preludia A. Freyer – Dwa chorały</p>	<p>red. J. Gołosa – <i>Z polskiej muzyki organowej XVI w.</i> J. Sowa – <i>Salve Regina</i> oraz trudniejsze preambula red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> Mikołaj z Krakowa – Przygrywka chorałowa <i>Ave Jesachia</i> Anonim – Przygrywka chorałowa - <i>Colenda</i> – <i>Per morita Sancti Adalberti</i> – Przygrywka chorałowa – <i>Accende muntia</i> Marcin Leopolda - <i>Ricercare</i> Utwory z warszawskiej tabulatury organowej XVII w. – <i>Canzona primi toni (43)</i> – <i>Canzona primi toni (48)</i> – <i>Fuga (13)</i> M. Surzyński – Elegia</p>

		A. Sokulski - Fuga
klasa IV	klasa V	klasa VI
red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> D. Cato – Fantazja – Fuga Utwory z Warszawskiej Tabulatury Organowej XVII w. – <i>Toccata tertio toni (56)</i> – <i>Toccata tertio toni (20)</i> – <i>Preludium primi toni (1)</i> Anonim – Parafraza psalmu XLIII M. Surzyński – <i>Chanson triste</i> T. Machl – Etiuda 5 W. Rychling – Toccata	red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> Anonimus – Canzona P. Żelechowski – Fantazja K. Jurdziński – Passacaglia – Elegia F. Nowowiejski – Fantazja polska M. Wallek-Walewski – Preludium b-moll M. Dziewulska – Spotkania	red. J. Grubich – <i>Dawna polska muzyka organowa</i> J. Podbielski – Preludium A. Rochaczewski – Canzona M. Surzyński – Improwizacje na temat polskiej pieśni Święty Boże – Capriccio – Toccata fis-moll B. Szablewski – Largo z sonaty organowej B. Pietrzak - 4 Kontrasty T. Paciorkiewicz – Toccaty nr 1, 2 M. Sawa – Tryptyk oliwski

C. KRYTERIA OCENIANIA:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń spełniający wymagania na ocenę bardzo dobrą, wyróżniający się indywidualnością artystyczną, realizujący program klas wyższych, osiągający sukcesy na konkursach i przesłuchaniach regionalnych lub ogólnopolskich i międzynarodowych.

Ocena bardzo dobra

- swobodny aparat gry – biegłość, elastyczność, koordynacja (w stosunku do lat nauki gry),
- bogaty zasób środków techniki instrumentalnej,
- bardzo dobra realizacja programu (w tym prawidłowe odczytanie tekstu, opanowanie utworów),
- muzykalność: frazowanie, wyrazowość i przejrzystość gry,
- systematyczna, w dużym stopniu samodzielna praca, w której słyhać świadome wykorzystanie wiedzy z innych przedmiotów,
- czytanie a' vista: bezproblemowe.

Ocena dobra

- aparat gry bez większych usterek,
- dobre przygotowanie techniczne,
- prawidłowe odczytanie tekstu, ale realizacja programu nieco wydłużona w czasie,
- dobre frazowanie i wyrazowość utworów, wrażliwość na wydobywanie dźwięku itp.,
- niezbyt systematyczna praca, nie w pełni samodzielna,
- czytanie a' vista: ogólnie prawidłowe.

Ocena dostateczna

- usterki aparatu mimo korekty,
- słaby rozwój techniki gry, tak manualowej, jak pedałowej,
- ograniczona wrażliwość na wydobywanie dźwięku,
- tekst odczytany z licznymi błędami,
- dużo przypadkowości i chaosu w grze, notoryczne kłopoty z opanowaniem tremy,
- realizacja programu nauczania poniżej minimum,
- brak pracy domowej ucznia lub jej niestaranność,
- czytanie a' vista: z pewnymi problemami.

Ocena dopuszczająca

- poważne mankamenty aparatu mimo korekty, utrudniające dalszy rozwój, problemy ruchowe,

- brak wrażliwości wydobywania dźwięku,
- źle odczytany tekst,
- gra chaotyczna, „brzydka”,
- brak pracy domowej ucznia, skutkujące niezrealizowaniem programu,
- czytanie a' vista: z dużymi problemami.

Ocena niedostateczna

- otrzymuje uczeń, który nie rokuje nadziei na dalszy rozwój i nie spełnia wymagań edukacyjnych.

V. KOMENTARZ DO REALIZACJI PROGRAMU

Program nauczania przedmiotu głównego organy został skonstruowany zgodnie z zasadą kontynuacji procesu nauczania. Zgodnie z nią cały proces nauczania wymaga ciągłego utrwalania i powtarzania posiadanych umiejętności, ich doskonalenia, poszerzania i wzbogacania o nowe elementy.

Uczniowi należy zapewnić warunki niezbędne do realizacji programu nauczania. Sala, w której odbywają się zajęcia powinna spełniać określone warunki niezbędne do efektywnej pracy. Akustyka sali powinna być dobra, bez dużego pogłosu, by nie uniemożliwiać pracy nad właściwą rejestracją utworów. Należy zadbać o właściwe oświetlenie i wentylację klasy. Sala powinna być wyposażona w sprawny instrument, wolny od usterek i nastrojony. Salę należy wykorzystywać wyłącznie na lekcje oraz ćwiczenia na organach, aby w ten sposób zapewnić uczniom odpowiednią ilość godzin na pracę pozalekcyjną. W Sali organowej winna być również szafka na obuwie organowe uczniów

Wskazane jest, aby w sali znajdowała się podręczna biblioteka nutowa i metodyczna, a także metronom. Nauczyciel powinien również mieć możliwość korzystania ze sprzętu do nagrywania i odtwarzania. Ważną rolę w procesie nauczania odgrywa biblioteka szkolna, zaopatrzona w podstawowe pozycje repertuarowe zawarte w programie nauczania, pozycje metodyczne, ewentualnie nagrania z zakresu literatury organowej. W przypadku braku fonoteki nauczyciel powinien zapewnić uczniowi możliwość wspólnego słuchania nagrań ucznia oraz innych pianistów i analizowania ich, co stanowi niezbędny czynnik rozwoju świadomości muzycznej.